

CHRONICON ABBATIÆ DE EVESHAM.

Incipit Prologus in Vitam beati Egwini Episcopi et Confessoris, et de Miraculis quæ Deus per eum dum hac mutabili luce adhuc frueretur operari dignatus est, editus a Dominico Priore Eveshamice.

DIVINORUM series et altitudo mysterious, quanto sæpius recitatur, attentius auditur, diligentius consideratur, tanto audientis animus auditu expavescit, admiratione obstupescit, magnitudinis consideratione evanescit; unde Psalmista, *Accedet homo ad cor altum, et Ps. lxiv. 6. exaltabitur Deus.* Quanto enim homo accedere et accedendo ascendere ad Deum nititur, tanto Deus exaltari et exaltando elongari conspicitur. Nam quum sævus furor Chaldaici regis tres illos ex Judea gente pueros in fornacem misisset, ipsamque fornacem pice ac cæteris ignium fomentis succendi omnimodis elaborasset, quanta divinæ fuit eminentia gloriæ quod illi per flammas illæsi deambulabant, hymnum Deo canebant, tamque morosa et ordinata supputatione universa Dei opera ad Ipsius laudem provocabant! Ipsa tyranni rabies id contuendo exterrita pertimuit. Denique alius ejusdem imperii tyrannus quum Daniele in lacum leonum misisset, et ipsos leones longa dierum inedia sævientes in ipsam pæne rabiem convertisset, quanta virtus divina emicuit, quod leones, fame prorsus addicti, coram se virum expositum videbant et nullo eum morsu attingere audebant! Ipse tyrannus id condigna extollens admiratione, in vocem laudis atque confessionis potentiæ supernæ erupit. Quemadmodum vero sub temporibus legis, quæ, sicut ait Apostolus, iram operabatur,

- Rom. iv. 15. terroris et comminationis Deus exercebat judicia, ita sub temporibus gratiæ tanquam filiis suis suæ benignitatis evidentiora demonstrat indicia. Quanta enim gratia quod supra pectus tantæ majestatis, ipsius scilicet Omnipotentia, discipulus tanquam in sinu matris recumbebat! Merito humana debilitas ad tantæ
- Habak. iii. 2. magnitudinem virtutis exclamat, Domine, audivi auditum tuum, et timui; consideravi opera tua et expavi. Nec solum in anterioribus, verum et modernis temporibus multa et multum præclara dignationis suæ circa nos Deus aliquando præbet insignia. Diverso quippe temporum successu tanquam diversis noctium horis per orbem sidera producit, viros equidem religione approbatos, scientia præclaros, sermonis facundia et dignitate adornatos, signorumque magnificentia ubique admirandos, quibus nulla hæreticorum versutia, nulla Stoicorum, nulla Academicorum, nulla denique philosophorum contraire potest astutia. Sicut enim sol aureus suo exortu universa noctis nubila exturbat, ita veritas per eos ubique falsitatis machinamenta subvertit et dissipat. Inter quos, memoria nostra, velut sidus conspicuum exortum est in Britannia partibus, sub regibus Merciorum Ædelredo et Kenredo, beatus vir Egwinus, cujus actibus digne scribendis ipse vix sufficeret, si adesset, Homerus. Quantus proinde ego qui ejus vitam scribere præsumo? Longe prorsus infra pedes aliorum positus, et digne illius excellentiam stylo commendare omnino impotens atque nescius. Verum si per me vita illius aliis utcumque innotescit, obtinenda est venia, quoniam in templo Dei sunt phialæ,
- 2 Tim. ii. 20. sunt et cyathi. Eorum itaque auctoritate coactus et oratione adjutus quorum præceptioni me parere et morem gerere expedit, Deo opitulante, conabor pro viribus meis describere quis ille vir fuerit tantus, quo stemmate sanguinis ortus, quos habuit mores, demum quos edidit actus.

Explicit Prologus.

*Incipit Liber Primus de Vita Sancti Ecgwini Episcopi
et Confessoris, et Miraculis quæ Deus per eum
dum hac mutabili luce fruereetur operari dignatus
est, abbreviatus a Thoma priore Eveshamicæ.*

LECTIO I.

TEMPORIBUS regum Ethelredi atque Kenredi, qui Merciorum regimen obtinuerunt, in territorio Wigornensi extitit religiosus vir cui nomen erat Egwinus, regali ex prosapia ortus. Qui postquam adolescentiæ tempus transegit, gratiam Dei multam obtinuit, illustratione veri luminis et Sancti Spiritus aspiratione irradiatus, sicut bonorum actuum¹ subsequens comprobavit effectus. Quantum enim in eo crescebat successus temporis, tantum excrescebat totius intentio et studium probitatis. Assiduus erat in lectione, cordis sui agrum pervigili excolebat sollicitudine, avellendo quæ nociva noscebat² et inserendo quæ salubria esse dinoscebat. Justus, fortis, constans et prudens, cuique quod suum est exhibere satagebat, ratione considerata labores et pericula non segniter suscipiebat perseverantemque in eis animi tolerantiam ferebat, ac rerum singularum fines diligentissime attendebat. Unde omnia opera sua verendo, juxta illud beati Job, Verebar omnia opera Job ix. 28. mea, sciens quia non parceres delinquenti, ad exequenda Dei mandata pium ac mite cor gerebat; in exterioribus quidem causis sciens ac discretus, fortis et ad omnia consideratus, in divinis autem intelligentia præditus, sapientia plurimum excellebat. Igitur postposita secularis fastus ambitione et bonorum temporalium jocunditate, paupertatem voluntariam propter Deum appetivit, et ecclesiastico cultui divinisque officiis se

¹ *actuum*] *acutum*, MS.| ² *noscebat*], *nocebat*, MS.

A.D. c.690. omnino mancipavit. Per singulos itaque ordinis ecclesiastici gradus ad sacerdotium usque proventus, mox totam vitam suam ita in contemplationem divinam convertit quatenus in activa conversatione Deum præ oculis semper haberet, illius recordatus quod Scriptura dicit, Timenti Deum bene erit in extremis.

Eccles. i.
13.

LECTIO II.

Egwin appointed
bishop of
Worcester.
A.D. 692.

Ubi vero Wictiorum sedes pontifice orbata est, clamat clerus, petit populus, beatum virum pro sanctitatis merito ad episcopalem dignitatem sublimandum. Igitur, licet multum reluctans diuque renitens, eligitur ab omni clero in episcopum, rogantibus primoribus et principibus Ethelredi regis Merciorum, quo concedente, immo etiam plurimum cogente, primate etiam Britanniae consentiente et confirmante, ad episcopatum præfatæ urbis cum canticis et hymnis assumptus est. Positus igitur in pontificio, statim Divini Verbi factus est inclitus prædicator, bonisque exinde actibus omni conamine operam dedit, tanto humilior quanto altiori sublimatus erat officio. Pater orphanorum, sustentator viduarum, justus iudex oppressorum et consolator erat desolatorum; unde carus Deo et hominibus effectus est. Beatus itaque Egwinus, supra firmam petram fundatus, armis divinis accinctus, doctrinis cœlestibus imbutus, potenter eos redarguebat qui sanæ fidei resistebant, leniter vero eos demulcebat qui suavi jugo Christi obediendo colla subdebant. Pravis erat sermo ejus quasi stimulus, mansuetis vero quasi oleum. Fortibus erat durus, humilibus erat mitis et mansuetus. Fortissimus itaque veritatis assertor, vir Dei, populos noviter conversos et gentilitatis plurimum adhuc sapientes et errore antiquo in multis deceptos illicitisque connubiis contra Christianam sectam involutos a faucibus diaboli abstrahere cupiens, atque ab errore paterni delicti et

ab squalore vetustæ gentilitatis convertere desiderans, A.D. 692-
 sæpe luculenter quidem de talibus vitiis ad eos locutus ^{c. 700.}
 est. Quumque esset mitissimus ut Moyses, zelatus est
 legem Domini ut Phinees, tremendi iudicii et sempiternorum tormentorum crebris tonitruis retundens lapidea corda, arguens, obsecrans, increpans, in omni ^{2 Tim. iv.}
 patientia et doctrina, instans opportunitate opportuna. ^{2.}

LECTIO III.

Verum quia insanabilibus morbis plerumque officit medicina et ratione obvia augetur insania, ab invidis et persecutoribus Christianæ religionis sæva tempestas contra sanctu... Domini excitatur, et veritatis inimici in veritatis assertorem seditiosa peste grassantur et in ejus angelicam vitam falsis figmentis armantur; unde ei Dominica voce beatitudo potius cumuletur: Beati, inquit, qui persecutionem patiuntur propter justitiam. ^{St. Matt. v.} Vulgus enim et populus, ^{10.} cujus vita et intentio erat procliva ad malum omni tempore, videns sibi illicita non licere, et assueta vitia relinquere oportere, ^{Expelled from his see.} unde proficere debuit inde contra athletam sanctum Dei in iram et odium et scandalum exarsit, eumque paulatim conjecturis et adinventionibus et rumoribus malis diffamans, inveterata simultate prodita, ab episcopatu eum expulit. Permisit potestas primatis, et admisit hoc excitatus contra eum livor regius. De eo nempe non solum apud regem delatio, sed etiam apud Romanum antistitem ¹ ab inimicis et insidiatoribus perlata fuerat accusatio. Tum vero athleta Domini evangelicis exemplis imbutus, quum se vidisset ad certamen vocari, pro salute errantis populi et pro annihilandis inimi-

¹ *antistitem*] antistitem, MS.

Cambridge University Press

978-1-108-04697-8 - Chronicon Abbatiae de Evesham ad Annum 1418

Edited by William Dunn Macray

Excerpt

[More information](#)

A.D.c.700. corum figmentis ad apostolicam sedem intrepidus ire disponit, exemplum Domini et Magistri sui sequens, Qui sciens omnia quæ ventura erant super Eum retrorsum non abiit, nec faciem suam ab increpantibus avertit, sed processit, et quærentibus hostibus ultro se tradidit.

St. John
xviii. 4.

LECTIO IV.

Goes to
Rome to
defend
himself.

Before
leaving
England,
he binds
his feet
with iron
fethers, and
casts the
key into
the river
Avon.

Beatus itaque Egwinus, quia jamdudum causa visitandi apostolos decreverat Romam ire, nunc Raphael archangelo fretus comite, proficiscitur, et felix exul et penitens beatus supremam juris ecclesiastici sedem adiit. Et quamvis coram hominibus se immunem ab illatis sciret et confiteretur, tamen quia coram Deo peccatis se obnoxium esse non diffitebatur, necnon et pro peccatis plebis suæ errantis profecturus in superni arbitrii et Divini examinis iudicio, pedes suos vinculis ferreis astrinxit quæ clave poterant firmari ac reserari, ipsamque clavem in fluvium Avenæ projecit. Vincit igitur servus Jesu Christi Domini nostri Egwinus, æmulatus Petrum fluctus calcantem et Paulum in vinculis gloriantem, tanta difficultate tantisque laboribus pervenit ad apostolicam urbem de vinculis apostolicis gloriantem.¹ O fortissimum victorem laborum, O contemptorem humanarum exprobrationum, O hominem angelis et hominibus admirandum, et tot populis et gentibus spectaculum factum! O virum cunctis imitabilem, nec terroribus concussum, nec blandimentis seductum, nec laboribus vic-

¹ "Sanctus quoque Egwinus
"Romam profectus est vinculat
"compedibus. Campanæ urbis, ut
"fertur, in ejus adventu per se
"sonuerunt, secundum Chronic.

"Cistress., libro v. cap. 23." [Marginal note in a later hand.] i. e. Polychronicon Ran. Higden, Cestrensis. Gale's Scriptores xv., p. 246.

tum, qui inter corporis sui pressuras et abjectiones nec A.D. c.700. mundanas laudes captavit nec aspectus hominum recusavit!

LECTIO V.

Denique ferro vinctis pedibus Romam ingreditur, et, quod maxime quæsierat, in ecclesia beati Petri apostolorum principis, ad orationem prosternitur. Quod dum vir sanctus vigilantia cura peragit, omnipotens Deus pro servo suo vigilare non desistit. Interim namque famuli ejus pro cibis emendis ad flumen pergunt, quibus venditores piscem offerunt, quo empto et asportato et ex more condiendi exenterato, omnipotentis Dei magnificentia compedum claviculam quibus vir sanctus pedes suos astrinxerat in visceribus¹ piscis inveniunt, ferrumque quod Anglicus fluvius absorbuerat, Romanus Tiberis exhalat. Pro antiquo igitur statere piscantis Petri, coram multis redditur clavicula famulo Christi, qua se sciret solvendum gratia ipsius cœlestis clavigeri. Intelligens igitur vir Dei peregrinationi assumptæ inesse fructum et optatæ exauditionis effectum, per omnia voluntati Dei se subjiciens, coram cunctis clavem accepit et vincula quibus astringebatur reseravit. Tanta miraculi novitas in omnes erupit, Romam implet. Qui miserabilis ac noxius putabatur, sanctus et venerabilis comprobatur. Quis illum videre non certabat? Quis ab eo benedici non festinabat? Ipse etiam venerandus papa Constantinus, cognito sancti viri adventu et solutionis compedum miraculo prælibato, auditis etiam laboribus ejus et angustiis in itinere perpessis, illum ad se venire fecit, volentem sibi prosterni digna reverentia detinuit, et quem auctoritate apostolica benedixit propter sanctitatis meritum ab eo benedictionem suscepit.

The key is found in the belly of a fish caught in the Tiber.

Egwin's favourable reception by the Pope.

¹ *visceribus*] *viceribus*, MS.

LECTIO VI.

A.D. c.700. Condigna itaque a pontifice Romano beatus Egwinus exceptus honorificentia, ad celebrandum ante illum missarum solemniam, et ad ejus singulare colloquium et consilium frequenter acciebatur et gratiose audiebatur. Non enim erat sermo ejus fatuus vel inutilis, sed sale spirituali conditus; sanæ fidei doctrinam et Christianæ moralitatis formam sapiebat. Paterno ille hunc affectu amplectebatur; hic per omnia illi debita reverentia subditus obsequabatur. Tandem controversiæ suæ et itineris causa coram ipso Christianitatis summo iudice recitata et omnimoda ventilatione examinata et ad votum diffinita, cum apostolica benedictione et literis apostolica consignatis auctoritate, in quibus magnorum dignitas privilegiorum continebatur, cum gloria triumphum ad propriam sedem remeavit in Angliam. Ubi vero nuntii de illius reditu ad regis audientiam pervenerunt, auditis miraculis quæ Deus per servum suum dignatus est operari, plurimum gratulatus jocunda illum suscepit exultatione, et auctoritate apostolica a Britanniarum primatu restitutus est in propria sede. Quo in cathedra pontificali restituto, sicut lux orta est justis et rectis corde letitia, sic obstructum est os loquentium iniqua, et omnis iniquitas oppilavit os suum. Sic [ut] dicit Scriptura. Quum justus resurgit, impius emoritur; sic adversarii ejus aut confunduntur aut convertuntur. In ampliorem igitur a rege susceptus amoris gratiam et familiaritatem specialem, ex amico amicissimus, ex familiari familiarissimus apud regem effectus, quæ volebat apud eum facile obtinebat.

He returns to England and is restored to his see.

Ps. xcvi. 11; lxxiii. 11; cvii. 42.

[Prov. xxiv. 16?] Received into new favour by King Ethelred.

Egwin obtains from Ethelred the place

Iisdem sane temporibus locus erat in territorio Wigornensi dumis ac vepribus condensis incultus, qui a modernis Eveshamia appellatur, tunc vero temporis

LECTIO VII.

Cambridge University Press

978-1-108-04697-8 - Chronicon Abbatiae de Evesham ad Annum 1418

Edited by William Dunn Macray

Excerpt

[More information](#)

Hethomme nuncupabatur. Hunc vir Dei concupiverat, (called Hethomme) quia ibi clavem in aquam projecerat ; et a rege Mercio- where he rum Æthelredo expetiit ac obtinuit, in quo pastores gre- cast the gum ad victualia servorum Dei nutrienda constituit. the Avon. Ex quibus unus Eoves nomine plura portenta et signa Vision in eodem loco sæpe cernens, quadam die vidit ibidem seen there virginem præclarissimam ipsius solis fulgorem sui splen- by Eoves, dore devincentem, librum in manibus tenentem, et cum one of the aliis duabus virginibus cœlestia cantica psallentem. King's herdsmen. A.D. 702 or 703. Quod quum idem pastor domino suo beato Ecgwino intimasset, vir Domini rem tacitus considerabat, et secum in animo revolvens Dominum Jesum Christum de sacra Virgine natum prius pastoribus gregum per angelum annuntiatum et eisdem in præsepi demonstratum, quod a parvo homine audierat non parvipendebat, sed per se ipsum, invocato Jesu Christi nomine cum jejuniis et precibus, id investigare studuit. Quadam igitur die, expletis nocturnis officiis et vigiliis, summo mane, adjunctis sibi tribus sociis, cum psalmodiis et precibus ad designatum locum nudus pedes pergit, eminusque relictis sociis ipse interius processit, diutiusque terræ accubans cum lachrymis et gemitu implorabat respectum misericordiæ Redemptoris, cum interventu Ipsius sanctæ Genitricis. Surgenti igitur illi ab oratione tres virgines The same vision of the B. Virgin seen by Ecgwin. non minoris splendoris et gloriæ quam prius apparuere, quarum quæ media eminebat præcelsior omnique nitore splendentior aliis præfulgebat, liliis candentior, rosis vernantior, odore inæstimabili fragrantior, librum quoque manibus præferens et crucem aurea luce radiantem. Quumque cogitaret hanc Domini Genitricem esse, virgo præcellentissima, quasi favens tam piæ æstimationi, adorantem prætensa quam tenebat cruce benedicit, et cum tali vafactione disparuit.

LECTIO VIII.

A.D. 703. He dedicates the place to God and the B. Virgin.

Gavismus itaque vir sanctus super his, intellexit esse divinæ voluntatis ut locus ipse Dei cultibus conservaretur et propitiationi sæculorum Ipsius beatæ Genitrici consecraretur. Voverat enim ab olim inter varias temptationum angustias, si Dominus prosperum faceret desiderium suum, ædificaturum se Domino templum; unde, modo nactus locum tanto indicio a beata Maria præelectum, Deo et ipsi Dei Genitrici ad solvendum votum eundem deputavit locum. Ipsum igitur protinus emundavit, opus a Deo præsignatum inchoavit et decenter ad finem perduxit, possessionibus etiam multis a regibus Angliæ impetratis eundem locum ditavit. Modico post hoc tempore, Kenredus rex Merciorum, anno videlicet quinto regni sui, et Offa rex Orientalium Saxonum, Romam ire pergentes, cœnobii quod construere cœperant auctorem beatum Egwinum et magnam itineris sui causam, veluti testem tam manifestæ ostensionis beatæ Virginis Mariæ, socium ejusdem itineris sibi acciverunt. Hunc vero laborem beatus Egwinus libens subiit, ut ecclesia quam extruxerat a Romano pontifice omnimodam libertatem ab episcoporum subjectione obtineret. Quod et ipse Kenredus rex, ad quem jus patronatus ejusdem ecclesiæ pertinebat, omnimodis procurabat. Igitur Romam amica itineris societate profecti, coram summo pontifice Constantino, qui tunc apostolicæ sedi præsidebat, causas itineris sui aperuerunt, et plurima de beneficiis suis regia libertate contulerunt in loco ostensæ visionis, immo manifestæ ostensionis beatæ Virginis, sicut ipse summus Pontifex in privilegio suo asserit, et de ipsa ostensione æque ita certum esse tenendum præcipit quemadmodum de beati Egwini bonitate non dubitavit. Ipsas vero donationes et beneficia præfati reges in ipsorum privilegiis nominatim determinaverunt et apostolica auctoritate corroborari fecerunt.

Egwin goes to Rome with the kings Cenred and Offa. A.D. 709.

Privileges granted to Egwin's foundation.